

Samenvatting leerdienst n.a.v. zondag 45 H.C. ; zondag 12 januari 2025.

Schriftlezingen: Mattheus 6: 5-15 en Mattheus 15: 21-28

Indeling: in het derde onderdeel van de HC worden gebod (Tien Geboden) en gebed (Onze Vader) behandeld. Dit in overeenstemming met Luther en Calvijn.

Vr. 116 spreekt over **de noodzaak** van het gebed: “Waarom is het gebed voor de christenen nodig?”. Antwoord: het gebed is het voornaamste stuk van de dankbaarheid. “en dat God Zijn genade en de Heilige Geest alleen aan diegenen geven wil, die Hem met hartelijke zuchten zonder ophouden daarom bidden en daarvoor danken”.

Een duidelijke illustratie hierbij: de Kananese vrouw in Mattheus 15. Ondanks het feit dat Jezus haar schijnbaar van Zich wegstoot, blijft ze toch aanhouden.

Vr. 117 gaat over de vraag **hoe** we moeten bidden: “Wat behoort tot een gebed dat God aangenaam is en door Hem wordt verhoord?”. Drie aspecten worden genoemd, nl.

#### **Godskennis, zelfkennis en geloof in de verhoring.**

In de eerste plaats: de enige en ware God *van harte aanroepen*. Denk hierbij opnieuw aan de Kananese vrouw; zij roept de Heere Jezus van harte aan: “Heere, help mij!”. Bidden “om alles wat Hij ons geboden heeft Hem te vragen”. Wat heeft Hij ons dan geboden om te bidden? Dat vinden we in antwoord 118: “Alles wat wij naar geest en lichaam nodig hebben, zoals de Heere Christus dat heeft samengevat in het gebed dat Hijzelf ons geleerd heeft”.

In de tweede plaats de *zelfkennis*: “onze nood en ellende goed en grondig kennen, opdat we ons voor het aangezicht van Zijn majesteit verootmoedigen”. De Kananese vrouw stemt het toe dat zij het brood van de kinderen (het volk Israël) niet verdiend heeft. De ootmoed is en blijft de grondtrek van het gebed. Dat mag ook blijken uit de gebedshouding: knielen voor de hoge en heilige God. “En knielt eerbiedig voor Hem neer” (Ps. 134).

Het derde aspect: het *vertrouwen* dat de Heere om Christus ’wil ons zeker wil verhoren, zoals Hij in Zijn Woord beloofd heeft. Dat zien we opnieuw duidelijk bij de Kananese vrouw. Ondanks de “afwijzing” blijft ze aanhouden, gelovend dat de Heere Jezus haar helpen kan, wil én zal. Ze heeft vaste grond, dat Hij haar gebed, hoewel zij dat onwaardig is, zeker zal verhoren. Met dit geloofsvertrouwen is zij niet beschaamd uitgekomen. Immers Jezus zegt: “O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt” (vers 28).

De vraag aan ons: herkennen we ons in dit gelovig gebed van deze heidense vrouw? Geloven wij de Heere op Zijn Woord, dat Hij ons gebed verhoren wil? Geen rijker leven dan een biddend leven. Het gebed is de ademtucht van de ziel; de geestelijke zuurstof. Wanneer je gewassen wordt in het bloed van Christus, word je dankbaar voor de ontvangen reiniging, dat zich uit in een leven naar het gebod en in een hartelijk gebed.

Om over na te denken:

*“Onze openlijke gebeden duren meestal te lang en onze verborgen gebeden te kort”.* Wat zou hiermee bedoeld worden?

Stelling: het gebed is de barometer van het geloofsleven. Eens/oneens?